

6. Andre forslag

I betænkningen (kapitel 3) anbefaler udvalget, at politiet i det omfang, det er praktisk muligt, ved sædelighedsforbrydelser søger at efterkomme den forurettedes ønsker om *afhøring ved kvindeligt politipersonale*, og at politiet oplyser den forurettede om mulighederne herfor.

Udvalget finder endvidere, at det for politiets fremtidige personalepolitik, herunder ved fordelingen af det kvindelige politipersonale imellem politikredsene, bør være et af målene at kunne tilbyde de forurettede i disse sager at blive afhørt af en kvinde.

Rigspolitichefen har i den forbindelse over for Justitsministeriet oplyst, at de hensyn, der er påpeget af udvalget, allerede i dag indgår ved fordelingen af det kvindelige politipersonale mellem kredsene.

Udvalget anbefaler i øvrigt, at *undervisningen* af politipersonalet i *psykologi*, særligt med henblik på afhøring m.v. af personer i krise, prioriteres højt. Udvalget støtter derfor de igangværende overvejelser om på politiskolen at etablere et selvstændigt kursus i psykologi ved siden af den allerede eksisterende undervisning i faget på 4 uger i forbindelse med uddannelsen til politibetjent.

Rigspolitichefen har hertil oplyst, at det løbende overvejes, hvorledes undervisningen omkring de menneskelige og psykologiske aspekter i forbindelse med kontakten med anmeldere og ofre for volds- og voldtægtsforbrydelser kan intensiveres mest muligt, og at undervisningen på politiskolen på dette område allerede er udvidet.

I betænkningen (kapitel 6 og kapitel 9.2.3. og 9.4.3.) gennemgår udvalget den gældende retstilstand vedrørende *erstatning og godtgørelse* til ofre for voldtægts- og voldsforbrydelser. Udvalget stiller ikke forslag til lovændringer på dette område.

Udvalget foreslår dog (side 119 og 165), at anklagemyndigheden, når der indleveres anklageskrift eller retsmødebegæring til retten i disse sager, hvor der ikke er sket advokatbeskikkelse, skriftligt underretter den forurettede med opfordring til at tilvejebringe dokumentation for et eventuelt erstatningskrav.

Det kan i den forbindelse oplyses, at Justitsministeriet er indstillet på, at der fastsættes sådanne bestemmelser.

7. Forslagets økonomiske og administrative konsekvenser

Lovforslaget indebærer, at der i alle sædeligheds-sager – og ikke som i dag kun i voldtægtssager – bliver en adgang til advokatbeskikkelse. Endvidere indføres en adgang til advokatbeskikkelse i volds-sager.

Beskikkelsen forudsætter i alle tilfælde en begæring fra den forurettede eller fra politiet, og ved volds-sagerne og de mindre grove sædelighedssager er det endvidere en betingelse for advokatbeskikkelse, at retten finder, at forholdene taler herfor.

Vurderingen af, i hvilket omfang der kan forventes beskikket bistandsadvokater efter lovforslaget, er derfor forbundet med betydelig usikkerhed. Justitsministeriet skønner imidlertid, at der vil ske beskikkelse i et sådant antal sager, at de *årlige merudgifter* til advokatsalær kan anslås til *omkring 5 – 10 mio. kr.* Disse merudgifter vil blive modsvaret af en tilsvarende forhøjelse af Justitsministeriets budgetreguleringskonto på finansloven.

Forslaget er således ikke forbundet med statslige nettomerudgifter.

Lovforslaget indebærer ikke administrative konsekvenser af betydning for det offentlige.

8. Hørte myndigheder m.v.

Betænkning nr. 1102/1987 om den forurettedes stilling i voldtægts- og volds-sager har været sendt til høring hos præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, Københavns Byret og retterne i Århus, Odense og Ålborg, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Foreningen af Politimestre i Danmark, rigsadvokaten, rigspolitichefen, politidirektøren i København, Politifuldmægtigforeningen, Dansk Politiforbund, Dansk Kriminalpolitiforening, Advokatrådet, Indenrigsministeriet (Sundhedsministeriet), Landsforeningen Hjælp Voldsofre, Ligestillingsrådet, Danske Kvinders Nationalråd, Dansk Kvindesamfund, De Danske Husmoderforeninger og Joan-Søstrene.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

I bilaget til lovforslaget er bestemmelserne i retsplejeloven gengivet, som de vil fremtræde, hvis lovforslaget vedtages uændret.

Til nr. 1

Bestemmelsen indebærer, at den forurettede i en voldtægtssag, blodskamssag m.v. får et krav på at kunne bestemme, at dørene skal lukkes, når han eller hun afgiver forklaring for retten.

Om baggrunden herfor henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.1. og betænkning nr. 1102/1987 side 65–67 og 79–84 samt kapitel 10.1.

Til nr. 2

I bestemmelsen foreslås, at § 741 a, *stk. 1*, udvides, således at sager vedrørende overtrædelse af straffelo-